

VETERANLAGET

Att vara förslagsställare medför vissa risker/möjligheter. Veteranlaget gjorde den erfarenheten då man försynt påpekade att det skulle vara lämpligt med en inre ansiktslyftning på Ilanda då vi går in i en ny era med konstgräs, ny matchklocka och en högtalaranläggning värd namnet. Att vi står inför jubileumsfirande gör behovet akut! Förslaget kom tillbaka från styrelsen med vändande post och nu i form av ett uppdrag, mer eller mindre.

Där stod vi! Bankmannen, rektorn, trädgårdsmästaren, civilmilitären, socialarbetaren, optikern och försäljningschefen, inte en snickare, målare, elektriker eller rökrökare så långt ögat kunde se! Vad värre var, saknade vi själva den flitige arbetarens verkliga signum, valkar i nävarna. Visst har vi valkar, men med en helt annan placering! En sak har vi dock gemensamt, stor erfarenhet av vaktmästerisysslor i de egna fastigheterna. Så har Mathias på kansliet och vaktmästar-Hasse funnits med hela tiden. Vi nöjde oss så och var rörande eniga om att vatten- och elinstallationer skulle överlåtas till fackmän då det finns sådant folk i HBK-leden. Håkan Stööd (tränare och ledare för P-77 en gång i världen) och Thomas Karlsson (höger- och mittbacken ni vet...?) löste uppgifterna då det blev dags. Trädgårdsmästaren och bankmannen kom att fungera som arbetsledare, båda i kraft av mångåriga uppdrag som ordförande i HBK. Det ska sägas att socialarbetaren tog ansvar för koktrossen så att alla fick en god och näringsrik lunch.

Efter höstens stora jobb med läktarbygget var det dags att städa och inventera inomhus för att sedan kunna måla och snygga upp. Inventeringen stoppades upp på det där klassiska sättet. Man blir fast i dokument, fotopärmar och protokoll och så alla dessa historier som börjar lite trevande på tema, ”Kommer du ihåg då vi mötte KBK...? Att städa innebar att städa ut en massa uttjänta prylar och forsla dem till Djupdalen. Det gick så långt att man saknade oss på soptippen de dagar vi ägnade oss åt eget arbete eller tog oss en fridag så där i största allmänhet. Vi är imponerade över hur god ordning HBK har på sin historia, ibland har man undrat om ”det eller det” finns och i så fall var. Nu har vi fått svaren!

Inspirerade av Feng Sui och ”Ljust och Fräscht” satsade vi på vitt genomgående. Såvitt jag kommer ihåg stod Karlstads kommun för färg och redskap. Det finns ju ett nymornat intresse för konst i den färgstarka kommunen. Lerin tar hand om Sandgrund och vi fortsätter att göra våra tavlor på Ilanda! Minnes 25-årstavlan!

Det ska ju sägas att det fanns opponenter till det vita, rektorn ville behålla den bruna färgen på golvlisten, och trädgårdsmästaren ville gärna ha inslag av gult och grönt på framför allt pelarna i A-salen. De fick delvis rätt, det vita blev för mäktigt och påträngande, rymdkänslan försvann och man kunde inte riktigt urskilja när väggen gick över i tak. Vi fann dock på råd och tillsatte ett ”Estetiskt råd” med ansvar för kompletterande färgsättning och möblering. Det blev rektorns fru, bankmannens sambo och Laila Karlsson, som tog tag i smakfrågorna. Laila har långt tidigare visat prov på god smak och gott omdöme. Det var hon som såg till att damfotbollen (om man får säga så) introducerades inom Hertzöga. Tack vare deras varsamma handledning introducerades den roströda färgen (den återfinns i tyget på stolarna i A-salen)

och även en klatschigt grå variant. Så kom det sig att pelarna och förråds- och WC-dörrarna fick sin roströda färg och att dörrarna i kanslidelen blev grå.

Två medlemmar ur det yngre gardet ska särskilt lyftas fram. Johan Wallentin på Rickardssons som fixade ny inredning till pentrydelen och Per Gradin som såg till att vi fick ett tidsenligt och ledbelyst klubbmärke i entrén. Vi hörde förresten Per säga, ”jag kan ordna ett upplyst klubbmärke till entrén”. Sådana där löften har vi hört förr, ”mycke’ snack och lite verksta”. Per fullföljde, snabbt och elegant. Heders Per!

När vi i stort sett var klara tog civilmilitären med oss på en rekognoseringsstur på och runt idrottsplatsen. Strax fann vi nya arbetsuppgifter, entrégrindarna behöver en kraftfull uppgradering, håll i staketet lagas, hårdgjorda anslutningsvägar till läktarna iordningsställas, anslagstavlan vid huvudentrén åtgärdas, belysningsstolpar fixas med mera, med mera.

Så här långt är vi själva nöjda med vad som åstadkommits, särskilt nöjda är vi med kansliets entré i markplanet som fått ett verkligt lyft från att tidigare har tjänat som något slags förråd för borttappade saker och allsköns bråte.

Vi hyser gott hopp om att vara klara, vad det nu kan betyda, till seriepremiären i slutet av april. Vi lyckades i vårt uppsåt, det kan vi stolt säga då vi tittar i backspegeln medio oktober 2012.

Så här skrev vi inför serien:

”Det ska sägas att vi redan har haft en första visning då trädgårdsmästaren gärna ville visa vad vi åstadkommit för sina kamrater i den första HBK-styrelsen. Det blev en kväll med minnen och skrönor från förr. Jag kunde inte låta bli att fråga de verkliga veteranerna på vilket sätt HBK de första åren skiljde ut sig från andra lag. Jo då, ”Vi gav aldrig upp, vi fortsatte att kämpa även om vi låg under med 0-8 efter första halvlek”. Kanske något att ta med sig inför det stundande seriespelet. Dock inte sagt att man ska ligga under med 0-8, men det var väl ingen som trodde att det var så menat.”

Så gick sommaren med invigning av arenan och ett något trevande spel för både dam- och herrseniorer. Inte heller i år blev det avancemang till högre sfärer, det får anstå till nästa år.

Den 6:e juni firar vi traditionsenligt nationaldag här i landet och lika traditionsenligt infaller ”Fotbollens dag” på Ilanda. Det var då som veteranlaget kunde presentera minutställningen ”Hertzöga BK 50 år”. Stor anslutning och mycken medvind positiv och positiva omdömen tar vi med oss från själva vernissagen. Utställningen står kvar på kansliet hela jubileumsåret och bildar en vacker inramning till jubileumsfestligheter med utdelning av medaljer och förtjänsttecken lördagen den 17 november.

Redan nu, november 2012, har veteranlaget presenterats nya arbetsuppgifter. Nu gäller det uppfräschning och målning av herrseniorernas omklädningsrum, sen får vi se vad Mathias och styrelsen kan komma med för uppdrag.

Liverpol